

Den engelske Delegation fremlagde et Memorandum, som konkluderede i, at Statssubsidier til Bygning af Skibe eller til Skibsfart paa konkurrerende Ruter er uøkonomisk; de kan kun føre til, at andre Lande yder lignende Subsidier eller træffer Beskyttelsesforanstaltninger for deres Skibsfart. Dette vil medføre, at Verdenshandelen vil blive berøvet den økonomiske og effektive Skibstransport, den tidligere har haft, at Verdensfragtmarkedet desorganiseres, at de nationale Budgetter belastes med forøgede Byrder, og at Skibsfartsnationernes Evne til at betale Import og Laan i Form af Skibsfartsydelse formindskes. Under disse Omstændigheder burde de paagældende Lande snarest muligt træffe Forholdsregler til Formindskelse og endelig Afskaffelse af saadanne Subsidier.

Den amerikanske Delegation mente, at det var vanskeligt at definere Begrebet uøkonomiske Subsidier, og fremhævede, at der i Amerika ikke diskrimineredes mod Skibe fra de Lande, som ikke diskriminerer mod amerikanske Skibe. Amerika vilde have en Skibsfartsflaade, og det ønskede for sine Skibe Lighed i Betingelserne og intet andet.

ad d. Offentlige Arbejder.

Spørgsmaalet om offentlige Arbejder var officielt anført paa den økonomiske Kommissions Dagsorden, hvor det figurerede som det sidste af de Emner, der var henvist til Kommissionen.

Som det berøres andetsteds i nærværende Beretning, blev der dog ogsaa under Arbejdet i den monetære og finansielle Kommission udtalt et Ønske om, at Spørgsmaalet optoges til Drøftelse i Sammenhæng med de monetære og finansielle Problemer, navnlig Spørgsmaalene om en Højnelse af Priseniveauet og om de kreditpolitiske Metoder. Naar bortses fra Fremkomsten af et enkelt Indlæg i den mere generelle Debat om kreditpolitiske Problemer, naaede den monetære og finansielle Kommission dog ikke at underkaste Sagen nogen egentlig Behandling.

Indenfor den økonomiske Kommission blev Spørgsmaalet om offentlige Arbejder først optaget til Drøftelse paa et ret sent Tidspunkt, idet der fra den internationale Arbejdsorganisations Side var blevet fremsat Ønske om Udsættelse under Hensyn til, at Organisationens Repræsentanter var optaget af dens aarlige Plenarforsamling i Genève. Først den 13. Juli paabegyndte Kommissionen i et Plenarmøde, der optog hele Dagen, en Generaldebat om Emnet, indledet med tre meget omfattende Indlæg af Repræsentanter for det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad, Præsidenten, Sir Atul Chatterjee, samt Vicepræsidenterne H. C. Ørsted og Jouhaux. I disse og en Række senere Indlæg i Debatten blev det fremhævet, at offentlige Arbejder vilde være et vel-egnet Middel til Lettelse af Arbejdsløshedssituationen. De mange ledige Midler, som hobede sig op uanvendt i Kreditinstitutterne, og det svigtende private Initiativ var Faktorer, som gjorde en Indgriben fra offentlig Side berettiget og nødvendig. Ørsted fremsatte i sin Tale positivt Forslag om Oprettelse af et international Raad med planlæggende og raadgivende Beføjelser. Om muligt skulde Organisationen af en international Finansiering af offentlige Arbejder medtages blandt Raadets Opgaver.

Italiens Repræsentant tog Forbehold med Hensyn til Behandlingen af Spørgsmaalet fra et internationalt Synspunkt; som nationalt Problem havde Italien derimod haft stor Tiltro til Sagen og høstet udmærkede Erfaringer, som man gerne vilde stille til Raadighed for den øvrige Verden.

Danmarks Repræsentant, Nationalbankdirektør *Bramsnæs*, understregede (jfr. Bilag III), at en lang Række af de Planer, der hidtil havde beskæftiget Verdenskonferencen, navnlig vedrørende Koordination af Produktionen, havde det tilfælles med mange